Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

Videns u iudex ait astantib; Videte duriciam
impudice hui. ⁊ cu nimio furore ait ministris.
Abscidite ⁊ aliu pede ei. Tunc surrexit Lisima
gus ⁊ dix sileno. Qd ampli habes facere miser
cule isti. eam iam hora e prandendi. Silenus
dixit. Viuunt dii. n ea dimitto dum
spm trah ist. P multas u horas theba incli t
anima. ⁊ silenus ait ministris. Adhuc uiuit inqt
ter maledicta. Dicunt ministri. Etia anima ad
huc inea e. Tunc iussit silenus decollari ea. Acci
piens gladiu miles. tenuit coma ei ⁊ pcussit
eam. ⁊ iugulauit ut agnum scam puellam. Et
Continuo abiit ad prandium. Lisimagus u iussit
custodiri corp beate febronie. ⁊ reclusit se i
triclinio n manducans neq; bibens. Hec audi
ens silenus patruus suus nec ipe gustauit ppt
Lisimagum. ⁊ erat in tribulatione magna ppt
eu. Et surgens iniquissim silenus ambulabat
in porticu pretorii. Qui subito attendit in celo.
⁊ p multas horas amens factus e. Tunc gran
dem educens uocem sic thaurus. ⁊ cursu rabi
do pcussit cap in una columna que ibi erat ⁊
cadens in terram stati expirauit. Tunc turbatio
⁊ clamor factus e magnus. ⁊ currens lisimag
stetit sup corp ei ⁊ interrogabat milites qd eet fac
tu. ⁊ nunciauer ei omia. Tunc lisimag agitabat
sup eam p multas horas cap suu ⁊ dixit. Magn
e xpianor. benedictus ds febronie. Vindicau
ds sanguine febronie q effusus e. Lisimagus
u iussit sepeliri corpus sileni. Et uocauit lisima
gus primum comite ⁊ dixit ei. Adiuro te p deu xpia
nor ne pterreas pceptu meu. Fac celerius fieri
febronie glosochomu de ligno inputribili mu
do. ⁊ mitte ubiq; pcones ut qui uoluerint xpi
ani uenire ueniant ⁊ sepeliant corpus febronie.
si timent patruus ms transiit. tu aut accipe
milites quos uolueris ⁊ ipsos fac portare corp
febronie ad monasteriu ad bruenna. omia me
bra que abscisa s collige ⁊ sanguis q effusus e
in terram rade. ut nichil inhumatu relinquatur.
Hec audiens primus. fecit omia sic lisimagus ius
sit. Corpus qde fecit portare milites et accipiens
manus ⁊ cap pedes ⁊ omia menbra que fuerat
excisa portabat in clamide suo inuoluta ad
monasteriu. Currebat multitudo ppli uolentes

singuli aliqd rape de reliquiis sce febronie. Milites
u euaginato gladio uix potuerunt se de pplo libe
rare. Cumq; uenissent in monasteriu ⁊ deposu
issent corp. reuisi s in pretoriu milites. Surrexit aut
bruennis de terra ⁊ osculata e corp sce febronie ⁊ cla
mauit. Ve nata mea febronia. quia hodie ablata es
ab oculis meis. Quis de sororib; spitalib scas legat
scripturas. Quales manus mouent libros tuos. Hec bru
enni dicente uener omis sorores monasterii simul
in unum ⁊ cadentes sup corp febronie clamabant.
Adorem scos pedes tuos. q calcauer cap serpentis.
Ieria dicebat. cooperuimus florem tribulationu que
operuit genus nrm p oratione sua. Facta aute hora no
na clamauit bruenni dicens. Febronia mundi hora
est. Incepit uocare febroniam dicens. brora. brachia.
hami. talius. adhuc talicha. umbicha. qd e nata
mea u es exurge ⁊ ueni tomais et. Dixit. febronia
nunquam pteristi preceptu dne tue. in quare n audis
uocem ei. Hec ⁊ alia multa dicentes appropinquauit
nox. et leuantes corpus febronie sup scamnu.
⁊ ordinauerunt membru ad mbrum. unumquodq;
in locu suu. Tunc iussit bruenna ostiu apiri. ⁊ in
troeuntes turbe hominu. glorificabant dnm. Clama
bant ⁊ sclares mulieres p separatione magistre lugi
entes. Hec in circuitu audientes aduenerunt sci pa
tres. ⁊ multitudo monachor ⁊ pseuerantes in
ymnis ⁊ canticis absq; somnis duxer noctem.
Lisimagus u comite uocauit primu ⁊ dix. Dne p
me omne patriam consuetudine ⁊ omis diuicias
contempno. ⁊ accedens ad xpm. Prim comes dix.
Ego dne mi anathematizo diocletiano ⁊ regno ei
⁊ contempno omia. ⁊ accedo ad xpm. Hec dicentes
in pretorio. uenerunt in monasteriu cu multitudi
ne ppli. Mane aut facto uenerunt q glosocho
mum ferer. ⁊ cu multis orationib; ⁊ lacrimis ibi
de reliquias sce febronie locauer. Singula queq; taliatu
ra posuer sup pectus ei. Ppli u qui aduenerant
impleuerunt glosochomu. myrro ⁊ muscho. ⁊
thimiamo ita ut n pareret corpus p multitudi
ne odoramentor. Pplo u clamante n pmittebant
claudere locellum. ita ut epc ciuitatis cu reliqs
epis qui undiq; aduenerant certantes ut clau
deretur. Alii u n pmittebant claudere. Tunc as
cendit Bruennis in excelso loco ⁊ ait ad pplm.
Deprecor dni mei dimittite me ut sepeliam ea